

**Johanna Ketola
(o.s. Nieminen)
6.8.1974–19.3.2004**

Johanna Ketola ja hänen miehensä menehtyivät Konginkankaan linja-auto-onnettomuudessa 19.3.2004. He olivat kuollessaan 29- ja 30-

Ystävämme, opiskelutoverimme ja kollegamme Johanna Ketola (o.s. Nieminen) menehtyi 29-vuotiaana Konginkankaalla tapahtuneessa järkyttävässä onnettomuudessa 19.3.2004.

Opimme tuntemaan Johannan opiskeluaikana lahjakkaana ja motivoituneena opiskelijana. Samassa ajassa kuin useimmat saivat kokoon maanmittarin paperit Teknillisestä korkeakoulusta, kävi Johanna suorittamassa myös oikeustieteen kandidaatin tutkinnon Helsingin Yliopistossa.

Diplomi-insinöörinä ja varatuomarina Johannalla olisi ollut

vuotiaita. Työelämän innokkaassa alkuvaiheessa olleiden nuorten ihmisten kohtalo on järkyttänyt pohjatonta surua kohdanneiden omaisten lisäksi myös laajaa ystävä- ja työtoveripiiriä.

Kaksikymmentäkuusivuotiaana Johanna oli jo ehtinyt suorittaa oikeustieteen kandidaatin ja diplomi-insinöörin (maanmittausosasto) tutkinnot syventymiskohteinaan kiinteistö- ja ympäristöoikeus. Auskultointi Espoon käräjäoikeudessa antoi hänelle tuomarin oikeudet maaliskuussa 2003.

Opintojen lopputyöt osoittavat Johannan olleen hyvin ajan

paljon annettavaa alalle ja epäilemättä monipuoliset mahdollisuudet työelämässä. Työurallaan, sen ennenaikaisesta päättymisestä huolimatta, Johanna ehti vaikuttaa monella taholla. Opiskeluaikana hän oli töissä Maanmittauslaitoksella ja TKK:n Talousoikeuden laboratoriossa. Monenlaisia kokemuksia kertyi auskultoidessa Espoon käräjäoikeudessa. Molempien tutkintojensa antaman osaamisen yhdistäminen loi Johannalle loistavan lähtökohdan toimia Kauniaisten kaupungin palveluksessa, Maa- ja metsätalousministeriössä ja viimeisessä työpaikassaan Uudenmaan

hermoilla: Oikeustieteellinen tutkielma koski pilaantuneen maan kunnostamisvastuun vertailua Suomessa, Itävallassa, Ruotsissa ja Saksassa. Diplomityössään hän tarkasteli EY:n vasta hyväksytyyn ns. vesipuitedirektiivin mukaisen kustannusten kattamisen periaatteen toteutumista Suomen vesilainsäädännössä. Tällä taustalla hän oli mitä toivotuin tulokas ympäristöhallintoon. Auskultoinnin jälkeen hän siirtyi Uudenmaan ympäristökeskuksen palvelukseen 1.4.2003, tehtäväkenttäänään pilaantuneen maan kunnostuspäätösten valmistelu ja

ympäristökeskuksen ympäristönsuojeluosastolla ylitarkastajana. Suunnitelmissa ollut siirtyminen uuteen virkaan ei valitettavasti koskaan saanut toteutua.

Merkittävimmät muistot monille jää kuitenkin opiskelijaelämästä luentosalien ulkopuolella. Johanna vaikutti nuorten maanmittarien yhteisössä. Hän toimi maanmittarikillan hallituksessa, oli järjestämässä ja mukana Nordisk Mötessä useita vuosia, ja tuttu näky niin Otaniemessä Jyllääjien pelipaidassa kuin kiltahuoneella ”äljöttämässä”. Opiskeluaajan jälkeenkin yhteydet maanmittarikiltaan säilyivät

kunnostusvastuuseen liittyvien kysymysten selvittelyä.

Luonteeltaan sosiaalisena, aktiivisena, hyväntuulisena ja asiantuntevana työtoverina Johanna oli pidetty ja arvostettu kaikissa työpaikoissa, joissa hän ehti olla. Uudenmaan ympäristökeskuksessa häntä muistetaan suurella kai-puulla miellyttävänä, joustavana ja aikaansaavana työtoverina ja sisukkaana salibandy pelaajana.

**Emelie Enckell
osastopäällikkö
Uudenmaan
ympäristökeskus**

läheisinä Maanmittarikillan tukiry:n ja killan 100-vuotishistoriikkiprojektin kautta. Muistamme Johannan ystävällisenä, avuliaana ja rohkeana ihmisenä.

Johanna avioitui sähköteekkariksi (sittemmin diplomi-insinööri) Jaakko Ketolan kanssa kesällä 2000. Maaliskuun 18. päivä he lähtivät viettämään ystäviensä kanssa viikonloppua Rukalle. Matka jäi heidän viimeiseksi.

**Anna-Kaisa Kauppinen
Heidi Hanhijärvi
Karoliina Vahala
Milla Mäenpää**

sauna, urheilu ja Espanja. Hän rakensi kolme saunaa, joista varsinkin savusauna Nummella, Härkäjoen rannassa, muodostui erityisen rakkaaksi. Kiekonheittäjänä, uimarina ja lenkkeilijänä hän oli tuttu näky Jyväskylän Viitaniemessä ja Tuomiojärven ympärillä aina viime vuosiin asti. Vielä 78-vuotiaana hän teki kahdeksan kilometrin juoksulenkkejä. 60-luvun lopusta lähtien Matti Ritamäki kävi usein Espanjassa. Hän puhui sikäläistä kieltä ja ymmärsi andalusialaista kulttuuria.

Matti Ritamäki on poissa. Hän purjehtii nyt vesillä, jotka ovat meille vielä tuntemattomia. Uskomme ja luotamme siihen, että meidän Herramme, Vapahtajamme ja edesmenneet veteraanit ottavat hänet tervetulleena vastaan. Matti Ritamäki luotti aina enemmän tekoihin kuin sanoihin. Hänen tekonsa tulevat elämään täällä vielä sukupolvien ajan.

**Olaus Ritamäki ja
Vesa Walamies**

**Matti Ritamäki
– perisuomalainen
sisupussi
23.9.1921–20.3.2004**

DI Matti Ritamäki nukkui pois 20. maaliskuuta 2004 Keski-Suomen Sädesairaalaassa 82-vuotiaana. Hän syntyi 23.9.1921 Nummella asuneeseen länsisuomalaiseen maanviljelijä-opettajaperheeseen.

Kotitaustansa perintönä Matti Ritamäen toimille leimaa antavina piirteinä läpi hänen pitkän elämänsä olivat ahneus työlle, usko Jumalaan ja kulttuurin arvostus. Isänmaalle hän antoi oman panoksensa, viisi vuotta nuoruudestaan, silloin kun sitä kipeimmin tarvittiin. Matti Ritamäki oli aktiivinen

urheilija ja historian harrastaja.

Matti Ritamäki valmistui ylioppilaaksi Lohjan Yhteiskoulusta v. 1940. Ennen ylioppilaaksi kirjoittamisestaan hän osallistui vapaaehtoisena talvisotaan vartioiden ystäviensä kanssa Hiideveden siltaa desanttien varalta. Jo tuolloin hän joutui sotatoimiin torjuessaan puna-armeijan lentohyökkäystä siltaa kohti. Matti Ritamäen sotilasura johti sittemmin jatkosodan aikana Hangon rintaman, Kannaksen taisteluiden ja upseerikoulutuksen kautta tykistön patteriston komentajaksi. Hänelle myönnettiin useita sotilasansio-merkkejä. Sotilasarvoltaan hän oli kapteeni.

Matti Ritamäki suoritti maanmittausalan diplomi-insinöörin tutkinnon v. 1951. Auskultoinnin jälkeen hän työskenteli etenkin maanhankintatehtävissä Vaasan ja Keski-Suomen lääneissä 60-luvun puoliväliin saakka. Taksapalkkaisena maanmittausinsinöörinä hän toimi mm. Viitasaarella vuoteen -72 asti. Sen jälkeen hän siirtyi

kuukausipalkkaiseksi maanmittausinsinööriksi Jyväskylän maanmittaustoimistoon ja v. -76 Lohjan maanmittaustoimiston apulaispiiri-insinööriksi. Matti Ritamäki tunnettiin yhtenä maamme tuoteliimmista ”mittareista”.

Matti Ritamäki osallistui myös yhteisten asioiden hoitoon. Hän toimi Keski-Suomen maanmittausinsinöörit ry:n puheenjohtajana ja Vapaussoturien Huoltosäätiön Keski-Suomen piirisihteerinä. Hän osallistui myös Jyväskylän kaupungin kehittämiseen Kokoomuksen aktiivisena jäsenenä. Nummella asuessaan v. 76–94 hän toimi Hyrsylän kylätoimikunnan puheenjohtajana.

Matti Ritamäki hoiti työnsä taksa-aikana kotitoimistosta käsin. Kaikista kiireistään huolimatta hän oli paljon perheensä parissa. Kotona hän oli tunnettu nauravana ja leikkisänä isänä, mutta myös ehdottoman oikeudenmukaisena, rajat asettavana ja esimerkillisenä kasvattajana. Matti Ritamäen kolme intohimoa vapaa-aikana olivat